

9427/79

RESTREINT

ECO 64

OVERSÆTTELSE AF SKRIVELSE

fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, underskrevet af Richard BURKE, medlem
dateret den 1. oktober 1979
til Michael O'KENNEDY, formand for Rådet for De europæiske Fællesskaber

Tidl. dok. nr. R/2237/76 (ECO 207)(CONSOM 3)

Vedr.: Ændret forslag til Rådets direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om produktansvar

Hr. formand,

Jeg meddeler Dem herved, at Kommissionen, efter udtalelserne fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg og i medfør af artikel 149, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, har besluttet at ændre sit forslag til Rådets direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om produktansvar, som den forelagde Rådet den 9. september 1976 (jf. dok. KOM(76) 372 endelig udg.).

Hoslagt følger teksten til det ændrede forslag.

(Høflighedsformel).

(sign.) R. BURKE
Medlem af Kommissionen

Bilag: dok. KOM(79) 415 endelig udg.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESKABER

KOM(79) 415 endelig udg.

Bruxelles, den 26. September 1979

ÆNDRET FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV
OM TILNÆRMELSE AF MEDLENSSTATERNES VED LOV ELLER
ADMINISTRATIVT FASTSATTE BESTEMMELSER OM PRODUKTANSVAR

(forelagt af Kommissionen for Rådet
til artikel 149, andet afsnit i EØF-Traktaten)

KOM(79) 415 endelig udg.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Den Europæiske Råd

Bruxelles, den 12. oktober 1977

Den Europæiske Råd har vedtaget følgende beslutning om tilrettelæggelse af mødet mellem den Europæiske Råd og den Europæiske Kommission den 12. oktober 1977.

Den Europæiske Råd har vedtaget følgende beslutning om tilrettelæggelse af mødet mellem den Europæiske Råd og den Europæiske Kommission den 12. oktober 1977.

Den Europæiske Råd

Ændret forslag til Rådets direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om produktansvar (forelagt Rådet af Kommissionen i medfør af EØF-traktatens artikel 149, stk. 2)

Begrundelse

I. Indledning

Ændringerne i den følgende tekst afspejler en række ønsker fremsat i Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse (1) og i Europa-Parlamentets beslutning (2).

II. Bemærkninger til artiklerne

Artikel 1

§ 1: Europa-Parlamentets forslag om udtrykkeligt i selve direktivets tekst at nævne, at producenten fortsat er ansvarlig, når et defekt produkt indgår i en bygning, er blevet fulgt, men forslaget er blevet indføjet i en ny sætning, således at princippet om ansvar, som beskrevet i den første sætning, bevares intakt.

§ 2: Europa-Parlamentet havde foreslået at udelukke "udviklingsrisici", dvs. producentens ansvar for fejl, som eksisterer på det tidspunkt den defekte ting sendes i omløb, men som er umulige at opdage ved det eksisterende videnskabelige og teknologiske udviklingsstade.

Kommissionen har ikke ment at kunne følge dette forslag. Udelukkelsen af ansvar for skader som følge af disse risici, der iøvrigt er uhyre sjældne, ville i virkeligheden være at lade forbrugeren bære risikoen for det ukendte. En tilfredsstillende løsning for forbrugeren giver alene princippet om et uafhængigt ansvar.

Ydermere skulle modtagelsen af disse risici ifølge oplysninger fra Den Europæiske Assurandørkomité ikke medføre væsentlige højere forsikringsomkostninger, hvilket har resulteret i introduktionen af det objektive uafhængige ansvar for fejlen (art. 1 § 1).

(1) af 13. juli 1979, EFT nr. C 114, s. 15.

(2) af 26. april 1979, dok. PE 57.516/endelig udg.

§ 3: Europa-Parlamentets forslag om at udelukke landbrugs-, håndværks- og kunstneriske produkter (artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets tekst) er blevet fulgt.

Dog vil det være mere korrekt at indføje denne undtagelse fra ansvar i artikel 1, som omhandler ansvaret, snarere end i artikel 2, hvor begrebet "producent" defineres.

Det forekommer berettiget at udelukke primære landbrugsprodukter (i modsætning til industriel fremstillede landbrugsprodukter), fordi objektivt ansvar for defekter ved sådanne produkter, forårsaget af faktorer, der ikke har berøring med landbrugsproducenternes virksomhed, kunne blive bekosteligt. En sådan undtagelse kan endog godtages fra et forbrugerbeskyttelsessynspunkt. Udformningen af ændringen ("i henhold til dette direktiv") udelukker, når den ses i forbindelse med artikel 11, ikke culpaansvar for fejl, som det generelt ikke vil være umuligt at placere.

De samme betragtninger gælder for undtagelsen for håndværksprodukter, "hvis de tydeligt ikke er industrielt fremstillet". "Den omstændighed, at producenten kommer i direkte kontakt med dem", som Europa-Parlamentet forklarer, og at det i tilfældet med håndværksprodukter normalt er et spørgsmål om fremstilling af enkelte genstande og ikke serieproduktion, kan berettige til at opretholde det traditionelle culpaansvar.

Artikel 1 a (ny)

Det har af følgende grunde været meget vanskeligt at følge dette forslag fra Europa-Parlamentet:

- a) Med denne artikel forsøger man at fastlægge regler for spørgsmål, som står i forbindelse med produktansvar, men som med vilje ikke var blevet behandlet i direktivet: Hvilke pligter ville producenten have, hvis han havde kendskab til defekten ved sit produkt, før skaden opstod; er han forpligtet til at gøre alt for at advare forbrugerne af produkterne og at trække dem tilbage fra markedet ("tilbagekalde")? Hvad bliver konsekvenserne, hvis han intet foretager sig? Ingen af disse spørgsmål er nogen sinde blevet drøftet i Kommissionens arbejdsgrupper eller i Retsudvalget. Forslaget til ændringen blev fremsat i sidste øjeblik. Endvidere har forsikringsselskaber gjort opmærksom på, at de forsikringsmæssige problemer i forbindelse med en "tilbagekaldelse" er enorme.
- b) Forslaget er til en vis grad selvmodsigende. Der henvises til "det i artikel 1 nævnte tilfælde", men samtidig opfordres producenten til at "træffe alle sådanne foranstaltninger, som ... på rimelig måde kan bidrage til at ophæve defektens skadelige følger". Men i artikel 1 findes der bestemmelser vedrørende de ansvar med hensyn til udbetaling af godtgørelse for skade, som er opstået. Hvordan kan en producent på den anden side træffe foranstaltninger til at give underretning, "så snart han med rimelighed burde have fået kendskab til defekten"?
- c) Forslagets indhold forekommer diskutabelt. I retlig henseende kan ingen frigøre sig for ansvar blot ved at bekendtgøre, at han har kendskab til mulige årsager til skade. I reglen er det omvendt: den, som skaber en risiko, skal bære følgerne, hvis risikoen er årsag til en skade.

Af ovennævnte grunde har Kommissionen ikke været i stand til at følge det pågældende forslag.

Artikel 3

Kommissionen har uden at ændre substansen i det oprindelige forslag kunnet følge Europa-Parlamentets forslag, idet regresretten, herunder udvidelsen af anvendelsesområdet for aftalefrihed, overlades til medlemsstaternes lovgivning. Tilføjjelsen indebærer ikke, at enhver ifølge lov altid har ret til at få erstatning fra andre personer, som er ansvarlige for den samme skade. Muligheden for sådan regres afhænger af det retlige forhold, normalt i form af en aftale, mellem de pågældende personer.

Artikel 4

Det har forekommet hensigtsmæssigt at medtage forslagene fra Europa-Parlamentets Retsudvalg. Ifølge udvalget skal domstolen "tage hensyn til alle omstændigheder" i hver enkelt sag. Denne formulering har endvidere den fordel, at den nogenlunde svarer til den formulering, der anvendes til at definere en defekt i det udkast til konvention på dette område, som Europa-Rådet har udarbejdet.

Disse omstændigheder omfatter især repræsentationen af det defekte produkt og tidspunktet, hvor det er bragt i omsætning. Den første tilføjelse viser, at den kategori af defekter, der hidrører fra utilstrækkelig oplysning af brugeren, omfattes af begrebet defekt. Henvisningen til tidspunktet gør det klart, at brugeren ikke kan forvente samme grad af sikkerhed af et ældre produkt som af et produkt, der netop er blevet bragt i omsætning. Endvidere er det klart, at markedsføring af et produkt, som producenten selv har forbedret, ikke gør det ældre produkt, der stadig findes på markedet, defekt.

Indføjjelsen af sætningen "til det formål, det (produktet) klart er beregnet til" følger ikke noget nyt til det oprindelige forslag, da anden brug end den beregnede vil indebære at produktets bruger havde udvist simpel uagtsomhed. Det ville være tydeligere at udtrykke denne begrænsning af producentens ansvar i forbindelse med selve defektbegrebet. Ordet "klart" betyder, at brugen af produktet bestemmes af offentligheden og ikke af producenten selv.

Artikel 5

§ 1: Forslaget fra Europa-Parlamentets Retsudvalg om at tilføje sætningen "alle omstændigheder taget i betragtning" er blevet fulgt. Mens spørgsmålet stadig står åbent, hvorvidt den defekt, der forårsagede skaden, bestod eller ikke bestod på tidspunktet, hvor producenten bragte produktet i omsætning, skaber udkastet til direktiv en formodning mod producenten, hvilket er en løsning, der blev indgående drøftet. For at give mulighed for at vælte denne formodning er det faktisk nødvendigt at bede Domstolen tage hensyn til de foreliggende komplicerede beviser og tage "alle omstændigheder" i betragtning.

Derimod har det ikke forekommet nødvendigt at indføre denne henvisning til omstændighederne i det tilfælde, der omhandles i artikel 5, stk. 1, litra a), idet de faktiske forhold er meget mere overskuelige.

Under drøftelserne af det oprindelige forslag blev det af hensyn til klarheden foreslået, at tilføje, at den i direktivet fastsatte ordning skulle kun finde anvendelse, hvis det defekte produkt var fremstillet i erhvervs-
mæssigt øjemed, hvorved al privat virksomhed udelukkes. Udformningen af den nye version giver mulighed for at gøre teksten klarere i denne henseende, idet den ellers ikke vil kunne forstås således. Artikel 5, stk. 1, litra c), er taget fra teksten til Europarådets udkast til konvention.

§ 2: På begæring af Europa-Parlamentet og "Comité Européen des Assureurs" synes det hensigtsmæssigt i selve direktivteksten at indføre udtrykkelige bestemmelser om den indsigelse, at der foreligger simpel uagtsomhed fra sagsøgerens side og fra alle personer, som han er ansvarlig for, selv om dette måske er overflødig, eftersom princippet eksisterer i alle medlemsstaternes lovgivninger.

Ved udformningen af dette stykke forekom det dog mere hensigtsmæssigt at udelade enhver udtrykkelig henvisning til lovbestemmelser i medlemsstaterne og at begrænse det til en erklæring om, at producenten havde mulighed for at fremsætte en sådan indsigelse. Hvorvidt der skal gælde et særligt retssystem i en særlig sag, vil blive afgjort i henhold til regler, der ligger uden for direktivet. En reference ville kunne fortolkes som en regel hørende under international privatret.

Artikel 6

Kommissionen har fulgt forslaget fra Det økonomiske og sociale Udvalg, som er gentaget af Europa-Parlamente, om mere klart at angive grænsen mellem erhvervs-mæssig brug og privat brug ved til det første at tilføje ordet "udelukkende". Med denne tilføjelse bliver der nemlig mulighed for mere klart at udskille grænsetilfælde, som uden en sådan klarlæggelse sandsynligvis vil blive genstand for en ikke særlig tilfredsstillende løsning.

Kommissionen har også medtaget forslaget om at indføre godtgørelse for svie og smerte og anden erstatning for ikke-økonomisk skade i definitionen af "skade". Den omstændighed, at sådanne skader ikke var nævnt i definitionen, gav indtryk af, at de var udelukket. Henvisningen til national lovgivning er blevet udeladt af de grunde, der allerede er fremført i forbindelse med artikel 5, stk. 2.

Artikel 7

Ændringen af stk. 1 og 7 var blevet foreslået af Kommissionen selv under drøftelserne i Retsudvalget og blev godkendt af sidstnævnte. Hermed indføres der en vis smidighed i det vanskelige spørgsmål om, hvorvidt der skal lægges en øverste grænse for objektivet ansvar. Den nye formulering er et forsøg på at skabe et acceptabelt kompromis for både tilhængere og modstandere af begrænset ansvar, som det med rette understreges i Retsudvalgets rapport.

Stk. 2 og 4 har denne udformning, fordi godtgørelsen for svie og smerte og anden ikke-økonomisk skade udtrykkeligt er nævnt i artikel 6, litra c).

Den nye definition af den europæiske regningsenhed i stk. 5 er blot en ajourføring af den tidligere definition.

Arti

Kommissionen har medtaget Europa-Parlamentets forslag om at lade tidspunktet for ansvarets ophør være ens for alle produkter ved at tage datoen, hvor produktet bragtes i omsætning som udgangspunkt i stedet for udgangen af det kalenderår, der følger efter denne dato, hvilket ville have lettet fristberegningerne i tilfælde af retssag.

Artikel 8 og 10-15

Uændret.

Oprindelig version

Nyt forslag

forskellige medlemsstater og særlig for konkurrerende producenter i forskellige medlemsstater;

denne tilnærmelse er endvidere ~~nød-~~ - uændret
vendig, fordi retsreglernes forskellighed kan påvirke de frie varebevægelser inden for fællesmarkedet. Valget af det sted, hvor en vare skal afsættes, skal træffes på grundlag af økonomiske og ikke tilige på grundlag af juridiske overvejelser;

en tilnærmelse er endelig ~~nødvendig,~~ - uændret
fordi forbrugerens beskyttelse mod helbredsskader og skade på ejendom forårsaget af et defekt produkt enten varierer meget fra en stat til en anden, eller i de fleste tilfælde slet ikke er til stede, alt efter hvilke betingelser der i de enkelte medlemsstaters retsorden er opstillet for producentens ansvar. Derfor findes der for så vidt endnu ikke et fællesmarked for forbrugerne;

Oprindelig version

Nyt forslag

der kan kun gennemføres en ensartet og tilstrækkelig beskyttelse af forbrugerne, såfremt der gennemføres et objektivi ansvar for producenten af det produkt, der har en defekt og derved forårsager skade; enhver anden form for ansvar stiller skadelidte over for næsten uovervindelige bevisvanskeligheder eller omfatter ikke de væsentlige skadesårsager;

at pålægge producenten et objektivi ansvar giver en sagligt set korrekt løsning på det problem, der er opstået som følge af den stadige tekniske udvikling, idet producenten kan lade sine udgifter indgå i priskalkulationen som produktionsomkostninger og således fordele dem ligeligt på alle forbrugere af produkter af samme slags, også dem, der ikke er behæftet med fejl;

ansvaret må også omfatte produkter, som på det tidspunkt, hvor producenten bragte dem i omsætning, ikke kunne anses som defekte i betragtning af den videnskabelige og tekniske udvikling (de såkaldte udviklings-skader); i

Oprindelig version

Nyt forslag

modsat fald ville forbrugeren ikke være beskyttet mod risikoen for, at defekten ved produktet først viste sig under brugen;

ansvaret omfatter ikke fast ejendom; men af hensyn til forbrugeren omfatter det alle former for løsøre, altså også landbrugsvarer og håndværksmæssigt fremstillede produkter, ansvaret gælder også for produkter, der anvendes ved opførelse af bygninger eller installeres i bygninger;

forbrugerbeskyttelsen gør det nødvendigt at lade ansvaret omfatte alle producenter, der deltager i produktionsprocessen, for så vidt som deres færdige produkt eller delprodukt eller det af dem leverede materiale havde en defekt; af samme grund hæfter den, der bringer et produkt på markedet i eget navn eller med sit eget varemærke eller kendetegn, den, der som forhandler ikke giver oplysning om

ansvaret omfatter kun industrielt fremstillet løsøre; [20 ord udeladt] derfor forekommer det hensigtsmæssigt at udelukke ansvar for landbrugs-, håndværks- og kunstneriske produkter; ansvaret i henhold til dette direktiv gælder også for produkter, der anvendes ved opførelse af bygninger eller installeres i bygninger;

- uændret

Oprindelig version

Nyt forslag

producentens identitet, når denne kun er bekendt for ham, samt importøren af produkter, der er fremstillet uden for De europæiske Fællesskaber;

såfremt flere personer hæfter, er det af hensyn til forbrugerbeskyttelsen nødvendigt, at skadelidte kan kræve fuld skadeserstatning hos hver enkelt. Det afgøres dog efter nationale retsregler, om den, der har betalt erstatningen, har regres over for andre producenter;

- uændret

for at beskytte forbrugeren og hans ejendom er det ved afgørelsen af, om produktet har en defekt, nødvendigt ikke at lægge vægt på produktets manglende brugsegnehed, men derimod på dets manglende sikkerhed; det, der i denne forbindelse har betydning, er kun den sikkerhed, som man objektivt set er berettiget til at forvente;

- uændret

Oprindelig version

producenten er ikke ansvarlig, såfremt det defekte produkt blev bragt i omsætning imod hans vilje, eller såfremt det først er blevet defekt, efter at han har bragt det i omsætning, og defekten følger ikke hidrører fra fabrikationsprocessen. Formodningen er imidlertid for det modsatte, medmindre producenten fremskaffer bevis for de ansvarsfritagende omstændigheder;

for både at beskytte forbrugerens helbred og private ejendom skal der ifølge direktivet, ud over erstatning for død og personskade, også svares erstatning vedrørende formueskade. Denne erstatning skal imidlertid være begrænset til ikke-erhvervsmæssigt benyttede formuegoder;

Nyt forslag

Producenten er ikke længere ansvarlig, hvis produktet ikke er blevet fremstillet under erhvervsmæssig virksomhed;

der bør ved opgørelsen af skaden tages hensyn til simpel uagtsomhed fra sagsøgerens side;

- uændret

for både at beskytte forbrugerens helbred og private ejendom skal der, udover erstatning for død og personskade, også svares erstatning for formueskade, ikke-økonomisk skade samt svie og smerte; erstatningen for formueskade skal imidlertid være begrænset til ikke-erhvervsmæssigt benyttede formuegoder;

Oprindelig version

Nyt forslag

ved erstatning for skade, der er opstået inden for det erhvervsmæssige område, gælder de enkelte staters love;

vurderingen af, hvorvidt der i det enkelte tilfælde foreligger årsags-sammenhæng mellem defekt og skade, overlades til national ret;

da producentens ansvar gøres afhængigt af skyld, er det nødvendigt at begrænse dets størrelse. Et ubegrænset ansvar gør skadesrisikoen uberegnelig, og en forsikring heraf ville være meget bekostelig;

da der som regel er stor forskel på skadens omfang ved henholdsvis persons-kade og formueskade, må ansvars-begrænsningen være forskellig. For så vidt angår persons-kader tilgodeses kravet om forudberegnelighed ved, at der fastsættes en altdækkende an-svarsbegrænsning;

Skadeserstatningen skal også omfatte erstatning for svie og smerte og for anden ikke-økonomisk skade;

- uændret

- uændret

hvis producentens ansvar ikke er betinget af skyld, er det ikke hensigtsmæssigt at fastlægge grænser for erstatningen, som Rådet kan revidere og eventuelt ophæve i forbindelse med persons-kade;

da der som regel er stor forskel på skadens mulige omfang ved henholdsvis persons-kade og formueskade, må ansvarsbegrænsningen være forskellig. For så vidt angår persons-kader tilgodeses kravet om forudberegnelighed ved, at der fastsættes en altdækkende ansvarsbegrænsning; [54 ord udeladt]

Oprindelig version

det fastsatte beløb på 25 mio ERE omfatter alle serieskader, hvilket i tilfælde af enkeltstående skader, der normalt er de vigtigste, betyder, at der hæftes ubegrænset. I de overordentlig sjældent forekommende tilfælde af masseskader, der sammenlagt overstiger dette beløb og derfor kan sammenlignes med katastrofer, må det offentlige efter omstændighederne træde til;

i de meget hyppigere forekommende tilfælde af skade på formegoder må der derimod foretages en begrænsning af ansvaret i hvert enkelt tilfælde, fordi kun en sådan begrænsning af producentens ansvar kan gøre dette forudberegneligt; ansvarsbegrænsningen er fastsat på grundlag af en anslået gennemsnitsværdi for personlig ejendom i normale tilfælde; da personlig ejendom omfatter både løsøre og fast ejendom, og disse kategorier efter deres art i almindelighed er af forskellig værdi, er der fastsat ansvarsbeløb af forskellig størrelse;

Nyt forslag

i de meget hyppigere forekommende tilfælde af formueskade må der derimod foretages en begrænsning af ansvaret i hvert enkelt tilfælde, fordi kun en sådan begrænsning af producentens ansvar kan gøre dette forudberegneligt; ansvarsbegrænsningen fastsættes i første omfang på grundlag af en anslået gennemsnitsværdi for personlig ejendom i normale tilfælde; da personlig ejendom omfatter både løsøre og fast ejendom, og disse kategorier efter deres art i almindelighed er af forskellig værdi, er der fastsat ansvarsbeløb af forskellig størrelse;

Oprindelig version

Nyt forslag

ved at erstatningsansvaret for formueskade kun omfatter beskadigelse eller ødelæggelse af private aktiver undgår man risikoen for at gøre dette ansvar helt ubegrænset; det forekommer derfor heller ikke nødvendigt at fastsætte en altdækkende ansvarsbegrænsning ved siden af ansvarsbegrænsningen for hvert enkelt tilfælde;

ved Kommissionens beslutning nr. 3289/75/EKSF af 18. december 1975 (1), som er tiltrådt af Rådet, fastlægges en europæisk regningsenhed, der afspejler den gennemsnitlige forskydning af værdien af medlemsstaternes valutaer;

konstaterede forandringer i Fællesskabets økonomiske og valutariske situation gør en periodevis tilpasning af de grænsebeløb, der er fastsat i direktivet, påkrævet;

- uændret

den europæiske regningsenhed er defineret i artikel 10 i finansforordningen af 21. december 1977 (1);

Rådet foretager hvert tredje år en undersøgelse af de i dette direktiv fastsatte beløb for under hensyntagen til den økonomiske og valutariske udvikling i Fællesskabet,

(1) EFT L 327 af 19.12.1975, jf. og så Rådets afgørelse af 21. april 1975 om fastsættelse og omregning af den europæiske regningsenhed, som anvendes ved angivelsen af de støttebeløb, der er anført i artikel 42 i Lomé-konventionen AVS-EØF, EFT L 104 af 24.4.1975.

(1) EFT, nr. L 356 af 31. december 1977, s. 1.

Oprindeligt version

en fælles forældelsesfrist for de ved skadens indtræden opståede erstatningskrav er både i forbrugernes og erhvervslivets interesse. Denne frist kan passende fastsættes til tre år;

da produkter i tidens løb ældes, og da der udvikles strengere sikkerhedsforskrifter og stadig sker videnskabelige og tekniske fremskridt, ville det ikke være rimeligt at lade producenten hæfte i et ubegrænset tidsrum for, at hans produkter er defekte. Der må derfor fastsættes en tidsmæssig ansvarsbegrænsning af en rimelig længde. Denne frist kan ikke suspenderes eller afbrydes ifølge nationale bestemmelser. En allerede anlagt sag påvirkes dog ikke heraf;

Nyt forslag

at konstatere, om det er hensigtsmæssigt at revidere eller endog at ophæve de fastsatte grænser for ansvar for personskade og at revidere grænserne for ansvar for formueskade.

- uændret

- uændret

Oprindelig version

Nyt forslag

for at opnå en omfattende og tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse skal det ikke være muligt at kunne indskrænke producentens ansvar;

- uændret

skadelidte kan ifølge nationale retsregler have et erstatningskrav på et andet grundlag end det, der skal indgøres i medfør af dette direktiv; da sådanne retsregler ligeledes har til formål at give forbrugerne en passende retsbeskyttelse, omfattes de ikke af direktivet;

- uændret

da ansvaret for skader, som indtræffer ved nukleare ulykker, i alle medlemsstaterne er undergivet omfattende og særlige lovbestemmelser, kan disse skader udelykkes fra direktivet -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Producenten af et produkt er ansvarlig for skade forårsaget af en defekt ved produkter, uanset om han havde eller kunne have haft kendskab til defekten.

Artikel 1

Producenten af et produkt er ansvarlig for skade forårsaget af en defekt ved produktet, uanset om han havde eller kunne have haft kendskab til defekten. Denne bestemmelse gælder også, når produktet indgår i en bygning.

Oprindelig version

Producenten er ansvarlig, selv om produktet i betragtning af den videnskabelige og tekniske udvikling ikke anses som defekt på det tidspunkt, da han bragte det i omsætning;

Artikel 2

Ved "producent" forstås producenten af det færdige produkt, producenten af ethvert materiale eller delprodukt, samt enhver person, der ved at anbringe sit navn, varemærke eller andet kendetegn på produktet udgiver sig for at være dets producent.

Såfremt producenten af produktet ikke kan identificeres, anses enhver leverandør af produktet som dets producent, medmindre leverandøren i rimelig tid oplyser skadelidte om producentens identitet eller den persons identitet, som har leveret produktet til ham.

Nyt forslag

- uændret

Producenten er ikke ansvarlig efter dette direktivs bestemmelser, hvis det defekte produkt er et primært landbrugsprodukt, et håndværksprodukt eller et kunstnerisk produkt, hvis det tydeligt ikke er industrielt fremstillet.

Artikel 2

- uændret

Oprindelig version

Den, der med henblik på videresalg eller i lignende øjemed importerer et produkt til De europæiske Fællesskaber, anses som dets producent.

Artikel 3

Såfremt to eller flere personer er ansvarlige for samme skade, hæfter de solidarisk.

Artikel 4

Et produkt er defekt, når det for personer eller formuegoder ikke frembyder den sikkerhed, som man er berettiget til at forvente.

Artikel 5

Producenten er ikke ansvarlig, såfremt han godtgør, at han ikke bragte produktet i omsætning, eller at det ikke led af en defekt, da han bragte det i omsætning.

Nyt forslag

Artikel 3

Såfremt to eller flere personer er ansvarlige for samme skade, hæfter de solidarisk, således at hver enkelt har ret til erstatning fra de andre.

Artikel 4

Et produkt er defekt, når det ved anvendelse til det formål, det klart er beregnet til, for personer eller formuegoder ikke frembyder den sikkerhed, som det er berettiget at forvente når der tages hensyn til alle omstændigheder, herunder præsentationen af produktet og tidspunktet, hvor det er bragt i omsætning.

Artikel 5

Producenten er ikke ansvarlig, såfremt han godtgør

- a) at han ikke bragte produktet i omsætning,
- b) at det, alle omstændigheder taget i betragtning,

Oprindelig version

Nyt forslag

ikke led af en defekt, da han bragte det i omsætning.

- c) at produktet, som var produceret med henblik på salg, udlejning eller anden form for distribution i erhvervs-
mæssigt øjemed for producenten eller produceret og distribueret i forbin-
delse med producentens erhvervsvirk-
hed.

Hvis den skadelidte eller en anden person, for hvem han er ansvarlig på grund af skyld, har bidraget til skadens indtræden, kan erstatningen nedsættes eller helt bort-
fælde.

Artikel 6

Ved skade i artikel 1 forstås:

- a) død eller personskade;
- b) skade på eller ødelæggelse af ethvert formuegode, bortset fra selve det defekte produkt, såfremt dette formuegode
 - i) er af en sådan art, som normalt erhverves til privat brug eller forbrug, og

Artikel 6

Ved "skade" i artikel 1 forstås:

- a) uændret
- b) skade på eller ødelæggelse af ethvert formuegode, bortset fra selve det defekte produkt, såfremt dette formuegode
 - i) er af en sådan art, som normalt erhverves til privat brug eller forbrug, og

Oprindelig version

ii) ikke af skadelidte er erhvervet eller anvendt som led i hans erhvervsmæssige virksomhed, herunder liberale erhverv.

Artikel 7

Producentens ansvar på grundlag af de i medfør af dette direktiv fastsatte bestemmelser er ved død og personskader, forårsaget af ens produkter, som lider af samme defekt, begrænset til 25 mio ERE.

Nyt forslag

- ii) ikke af skadelidte er erhvervet eller anvendt udelukkende som led i hans erhvervsmæssige virksomhed, herunder liberale erhverv.
- c) godtgørelse for svie og smerte og anden erstatning for ikke-økonomisk skade.

Artikel 7

Producentens samlede ansvar på grundlag af de i medfør af de i dette direktiv fastsatte bestemmelser kan ved død og personskade, forårsaget af ensartede produkter, som lider af samme defekt, begrænses til et højestebeløb, der skal fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen. Indtil Rådet har fastsat et sådant beløb, andrager det 25 millioner europæiske regningsenheder (ERE).

Dette beløb omfatter også den i artikel 6, litra c), nævnte godtgørelse og anden erstatning, hvor det drejer sig om død eller personskade.

Oprindelig version

Nyt forslag

Producentens ansvar på grundlag af de i medfør af dette direktiv fastsatte bestemmelser er, med hensyn til skade på et formuegode, over for hver person begrænset til

- 15.000 ERE ved skade på løsøre;
- 50.000 ERE ved skade på fast ejendom.

- uændret

Dette beløb omfatter også den i artikel 6, litra c), nævnte godtgørelse og anden erstatning, hvor det drejer sig om materiel skade.

Ved europæisk regningsenhed (ERE) forstås den, der er fastlagt ved Kommissionens beslutning nr. 3289/75/EKSF af 18. december 1975.

Ved europæisk regningsenhed (ERE) forstås den, der er fastlagt i artikel 10 i finansforordningen af 21. december 1977.

Det tilsvarende beløb i national valuta fastsættes ved anvendelse af den almindelige omvekslingskurs dagen før erstatningsbeløbet endeligt fastsættes.

- uændret

Oprindelig version

Efter forslag fra Kommissionen undersøger og om nødvendigt reviderer Rådet hvert tredje år de i denne artikel i ERE nævnte beløb under hensyn til den økonomiske og valutari- ske udvikling i Fællesskabet.

Artikel 8

Erstatningskrav på grundlag af de i medfør af dette direktiv fastsatte bestemmelser forældes på tre år.

Tidsfristen regnes fra den dag, skadelidte får kendskab til eller med rimelighed burde have fået kendskab til skaden, defekten og producentens identitet.

Medlemsstaternes lovgivning om suspension eller afbrydelse af denne frist omfattes ikke af dette direktiv.

Nyt forslag

På grundlag af en beretning fra Kommissio-
nen undersøger Rådet hvert tredje år de i
denne artikel nævnte beløb. I givet fald
og efter forslag fra Kommissionen revide-
rer eller ophæver Rådet med kvalificeret
flertal det i denne artikels første afsnit
fastsatte beløb eller reviderer de i tredje
afsnit fastsatte beløb, under hensyn til
den økonomiske og valutari- ske udvikling i
Fællesskabet.

Artikel 8

- usændret

Oprindelig version

Artikel 9

Producentens ansvar ophører efter 10 års forløb beregnet fra udløbet af det kalenderår, hvori han har bragt det defekte produkt i omsætning, medmindre skadelidte forinden har anlagt retssag mod ham.

Artikel 10

Ansvar på grundlag af de i medfør af dette direktiv fastsatte bestemmelser kan ikke fraskrives eller indskrænkes.

Artikel 11

Krav, som rejses i anledning af skade forårsaget af et defekt produkt, og som hviler på andet grundlag end det, der er fastsat i medfør af dette direktiv; påvirkes ikke heraf.

Nyt forslag

Artikel 9

Producentens ansvar ophører, såfremt der ikke forinden er anlagt sag, efter ti års forløb regnet fra datoen, hvor producenten bragte det pågældende produkt, der forårsagede skaden i omsætning.

Artikel 10

- uændret

Artikel 11

- uændret

Oprindelig version

Nyt forslag

Artikel 12

Dette direktiv finder ikke anvendelse på skader, som indtræffer ved nukleare ulykker.

Artikel 12

- uændret

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter inden atten måneder de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft i overensstemmelse med dette direktiv og underretter uopholdeligt Kommissionen herom.

Artikel 13

- uændret

Artikel 14

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de senere gennemfører inden for det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 14

- uændret

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 15

- uændret